

[Breckmann]

Nej, hr. finansminister, Óli Breckmann bortforklarer ikke sit medansvar i en misere. Men jeg ønsker absolut ikke at have medansvar for perioden 1984-88, hvor udlandsgælden eksploderede, og hvor bedragerisagerne imod især finansministerens færøske partifæller tog deres udspring.

Jeg har lagt mærke til, at finansministeren i hvert fald over for den færøske presse har prøvet at revaske de nuværende landsstyremedlemmers deltagelse i 1980'erne, og det er jo ganske forkert, for det er just de partier, der nu sidder i landsstyret, som sad der fra 1984 til 1988 og så det som deres hovedopgave at holde Folkeflokken uden for al politisk indflydelse. Det lykkedes også for dem til stor ulykke for Færøerne og for Danmark.

Jeg havde faktisk håbet, at finansministeren ville prøve på at forklare lidt om, hvordan man kan komme til bunds i denne tilbagestrøm af penge, der bevilges til Færøerne som kriselån, som færøske skatteborgere hænger på og garanterer for i lang tid fremover, og hvordan man kan få standset den tilbagestrømning og derved stoppe de huller, der er ved at dræne den færøske økonomi for penge og er ved at nedlægge hele det færøske samfund. Men hvis det ikke kan gøres nu, må vi desværre vente hele 14 dage, indtil den sag kommer på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg havde ligesom hr. Fogh Rasmussen lejlighed til at høre, hvad finansministeren sagde om afdelingen for beskidte politiske tricks.

Det, finansministeren sagde, var helt konkret møntet på Venstres ønske om til stadighed at så tvivl om dansk valutapolitik. Jeg mener ikke, at finansministeren hidsede sig op eller noget i den retning; finansministeren underdrev ved den beskrivelse, han gav.

Formanden:

Øg så er vi ved ordførerrækken i anden omgang.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal til gengæld prøve at gøre dette rimelig kort, men det er noget nemmere at tage det op i anden runde end i en række korte bemærkninger.

Vi har hørt finansministeren erklære, at man ikke ønsker at indgå et finanslovforlig, hvor udgifterne bliver øget. Man ønsker heller ikke at indgå et finanslovforlig, hvor underskuddet bliver øget. Det udgangspunkt kan vi godt tilslutte os.

Det er et helt rigtigt udgangspunkt for forhandlingerne, og hvis det i virkeligheden er udtryk for regeringens åbne holdning til, at bare de ting ligger fast, kan vi forhandle om resten, så ser jeg med stor glæde frem til forhandlingen i Finansministeriet. Jeg kan love, at Det Konservative Folkeparti vil være konstruktivt, ligesom vi også har forsøgt at være konstruktive i dag.

Vi har bedt om at få en kommentar – og får vi den ikke i dag, kan vi formentlig få den i Finansministeriet – til en genindførelse af de udgiftspolitiske måltal, dvs. til en genindførelse af, at der ikke sker den overskridelse af udgifterne, som finansministeren selv siger han ikke kan acceptere, at vi får styr på det igen og får puttet det ind i ministeriernes sparepligt igen. Jeg kan meddele finansministeren, at sidste år udgjorde opregningen alene omkring 2 mia. kr. for de ting, der nu ikke er puttet ind under det udgiftspolitiske måltal, men er holdt uden for – og vi har jo både finansministerens, den socialdemokratiske ordførers og adskillige økonomers ord for, at den finanspolitiske lempelse, der har fundet sted, absolut er nær smertegrænsen.

Dernæst er det helt klart, at den finanslov, vi ønsker, skal skabe reelle job; den skal ikke parkere folk i andre ordninger. Også det er en hovedoverskrift, som de forslag, vi har lagt frem og vil lægge frem, vil være med til at underbygge.

Af de nye initiativer nævnte jeg specielt serviceopgaverne. Det er utroligt, at finansministeren vedholdende kan henvise til en beregning fra Finansministeriet på nogle ganske få tusinde job. Når man kigger i regeringens egen erhvervsredegørelse, står der i den omkring hele dette område, at det stort set er redningen for den danske beskæftigelse i fremtiden.

Samordningsministeren giver nogle glimrende analyser. I øvrigt er det ikke hendes skyld, at analyserne er glimrende, for i de fleste fodnoter henvises til analyser, der er dateret før regeringsskiftet, så der er da en årsag til, at de er så glimrende. Her gør regeringen selv op, at